

แบบการเสนอผลงานและแบบการเสนอข้อเสนอนแนวคิด
การปรับปรุงหรือพัฒนางาน
ของ

ชื่อ - สกุล

ตำแหน่ง

เลขที่ตำแหน่ง.....สังกัด

ขอประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

เลขที่ตำแหน่ง..... สังกัด

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับเชี่ยวชาญ)

.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน

● ตำแหน่งปัจจุบัน

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

.....
.....
.....

● ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

.....
.....
.....

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (เรียงลำดับตามความดีเด่น หรือความสำคัญ)
ผลงาน ลำดับที่

๑. เรื่อง.....

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

.....
.....
.....
.....

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

.....
.....
.....
.....
.....

๕. ผลสำเร็จ...

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

.....
.....
.....
.....
.....

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

.....
.....
.....
.....
.....

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

.....
.....
.....
.....
.....

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

.....
.....
.....
.....
.....

๙. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

๑๐. การเผยแพร่...

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

.....
.....
.....

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

- ๑).....สัปดาห์ผลงาน
- ๒).....สัปดาห์ผลงาน
- ๓).....สัปดาห์ผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าสัปดาห์การดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ศูนย์

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรอง

๑ ระดับได้

แบบการเสนอเค้าโครงผลงาน

(ระดับเชี่ยวชาญ)

.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางอัมไพวรรณ เดชะชาติ

● ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการละครและดนตรีชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

ปฏิบัติในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงมากในด้านดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และนาฏศิลป์ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

๑. ด้านปฏิบัติการ

๑.๑ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยข้อมูลทางวิชาการด้านการละครและดนตรี เพื่อพัฒนา และปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑.๒ ตรวจสอบและจัดทำตำราเกี่ยวกับการละครและดนตรี เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ

๑.๓ สร้างบทโขน ละคร บทขับร้อง บทเพลง และคำบรรยายประกอบการแสดงในงานพิธีที่สำคัญ เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๑.๔ ประดิษฐ์ คิดค้น ดัดแปลงทางด้านการใช้ศิลปะหรือเทคนิคใหม่ ๆ ในการแสดงละครและดนตรี เพื่อประยุกต์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดง

๑.๕ ควบคุมและตรวจสอบการเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ไว้เป็นหลักฐาน และประเมินคุณค่าข้อมูลด้านการละครและดนตรี เพื่อการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการที่เกี่ยวกับการละครและดนตรี

๒. ด้านการวางแผน

๒.๑ วางแผน หรือร่วมดำเนินการวางแผน โครงการของหน่วยงานระดับสำนัก

๒.๒ มอบหมายงาน แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน และติดตามประเมินผลเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

๓.๑ ประสานการทำงานร่วมกันในกลุ่มงานหรือหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด

๓.๒ ชี้แจง ให้ข้อคิดเห็น ในที่ประชุมคณะกรรมการหรือคณะทำงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์และความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

๔.๑ ฝึกอบรม และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่ผู้ได้บังคับบัญชา เพื่อตอบปัญหา และชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่

๔.๒ เผยแพร่ บรรยาย อภิปรายเกี่ยวกับวิชาการละครและดนตรี เพื่อเป็นการเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมและเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ

● ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการละครและดนตรีเชี่ยวชาญ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้คำปรึกษาของสำนักการสังคีต โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในด้านดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และนาฏศิลป์ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาในทางวิชาการที่ยากและซับซ้อนมาก มีผลกระทบในวงกว้าง และปฏิบัติงานอื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

๑. ด้านการปฏิบัติการ

๑.๑ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและเสนอความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการละครและดนตรี เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านละครและดนตรี

๑.๒ พัฒนา วางแผน ในการจัดทำตำราเกี่ยวกับการละครและดนตรี

๑.๓ สร้างบทโขนละคร บทขับร้อง บทเพลง และคำบรรยายประกอบการแสดงในงานพิธีที่สำคัญ และงานพระราชพิธี เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๑.๔ ประดิษฐ์ คิดค้น ดัดแปลงทางด้านการใช้ศิลปะหรือเทคนิคใหม่ ๆ ในการแสดงละคร และดนตรี เพื่อประยุกต์ พัฒนา และสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดง และจัดทำเป็นองค์ความรู้ ด้านนาฏศิลป์ดนตรี

๑.๕ ให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาที่สำคัญทางวิชาการด้านนาฏศิลป์และดนตรี เพื่อเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติงาน

๒. ด้านการวางแผน

๒.๑ วางแผน หรือร่วมดำเนินการวางแผน โดยเชื่อมโยงหรือบูรณาการแผนงาน โครงการ ในระดับกลยุทธ์ของส่วนราชการระดับกรม

๒.๒ มอบหมายงาน แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน ติดตามประเมินผลเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

ให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำแก่หน่วยงาน รวมทั้งที่ประชุมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เกิด ประโยชน์และความร่วมมือในการดำเนินการร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

๔.๑ ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับงานวิชาการด้านนาฏศิลป์และดนตรี เพื่อให้ผลงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒ สนับสนุน และให้ความรู้ทางด้านการละครและดนตรี แก่ประชาชนหรือหน่วยงานที่สนใจ เพื่อเผยแพร่ประเพณีและศิลปวัฒนธรรม

๔.๓ เผยแพร่ บรรยาย อภิปรายเกี่ยวกับวิชานาฏศิลป์และดนตรี เป็นที่ปรึกษาในการวิจัยหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (เรียงลำดับตามความดีเด่น หรือความสำคัญ)
ผลงาน ลำดับที่ ๑ งานประพันธ์บทหรือเรียบเรียงบทการแสดง

๑. เรื่องที่เสนอ

๑.๑ ละครใน เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาชมศาล - อิเหนาตัดดอกไม้ - ฉายกริช - ท้าวดาหาบวงสรวง
เนื่องในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ณ เวทีที่ ๒ บริเวณสนามหลวงด้านทิศเหนือ

๑.๒ การแสดงชุด “พระเกียรติก้องกรีกฟ้าองค์ราชัน” เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ (ช่วงพระราชพิธีเบื้องต้น) วันที่ ๒๖ - ๓๐ ตุลาคม และ ๕,๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ณ ท้องสนามหลวง

๑.๓ การแสดงชุดวิถีตรอมรบรรพ์ เนื่องในรายการสัปดาห์วันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๕ ณ เวทีกลางแจ้ง บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

๑.๔ ละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนหึงนางลาวทอง - ได้นางแก้วกิริยา บทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาศักดิ์พลเสพ เนื่องในรายการสัปดาห์วันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๕ ณ เวทีกลางแจ้ง บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

๑.๕ ระบำตุรกรัศมีกรรม เนื่องในรายการวิพิธทัศนา “สรรสาระศิลปะทั่วไทย” โครงการดนตรีสำหรับประชาชน ปีที่ ๖๖ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๖ ณ สัปดาห์ศิลปกรรม บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

ประมาณ ๒ สัปดาห์ - ๑ เดือน ต่อเรื่อง

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

การแสดงทั้ง ๕ ชุด มีรายละเอียดพอสังเขป ดังนี้

๓.๑ ละครใน เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาชมศาล - อิเหนาตัดดอกไม้ - ฉายกริช - ท้าวดาหาบวงสรวง
เนื่องในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อใช้แสดงในเวทีที่ ๒ ซึ่งมีการแสดงหลายประเภท คือ การแสดงหุ่นหลวง หุ่นกระบอก

ละคร เรื่องพระมหาชนก ละคร เรื่องมโนห์รา จึงต้องมีการกำหนดเวลาในการแสดงต่าง ๆ อย่างลงตัวเหมาะสม อีกทั้งการแสดงละครใน เป็นการแสดงที่เพิ่มเติมขึ้นจากการแสดงมหรสพในการออกพระเมรุ ที่ผ่านมา ๓ ครั้ง คือ พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พ.ศ. ๒๕๓๙ งานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องในงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี พ.ศ. ๒๕๕๕ เนื่องจากการแสดงละครใน เป็นการแสดงที่เกิดขึ้นในเขตพระราชฐานสำหรับแสดงถวายพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ ผู้ประเมินได้รับมอบหมายให้เรียบเรียงบทการแสดง ภายในเวลาไม่เกิน ๒ ชั่วโมง ให้ครอบคลุมการแสดงทั้ง ๔ ตอน จึงต้องมีการศึกษาบทดังกล่าวจากการแสดงในอดีต ซึ่งผู้ประเมินเลือกบทของท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนี ศิลปินแห่งชาติ เป็นแนวทาง โดยใช้ความรู้และประสบการณ์จากการเรียบเรียงบท ฉันทลักษณ์ของกลอนบทละคร จารัตของการแสดงละครในการตัดต่อทที่ต้องตอบโจทย์โดยสามารถนำเสนอให้เป็นการแสดงที่มีความสมบูรณ์ รวมทั้งศึกษาการแสดงที่ผ่านมาประกอบการพิจารณาตัดทอน หรือคงไว้ด้วยเงื่อนไขเรื่องเวลาการแสดง ความรู้เรื่องอารมณ์เพลง และการเลือกใช้เพลง ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเรื่องราว หรือความเหมาะสมของอารมณ์ตัวละคร จากนั้นจึงวางโครงเรื่องให้เรียงร้อยต่อเนื่องกันตามลำดับ แบ่งฉากการแสดง และกำหนดตัวละคร โดยดำเนินไปตามบทพระราชนิพนธ์ให้ครบถ้วน เหมาะสม และสวยงามตามจารีตของละครใน

๓.๒ การแสดงชุด “พระเกียรติก้องเกริกฟ้าองค์ราชัน” เนื่องในโอกาสสมทวมงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ (ช่วงพระราชพิธีเบื้องต้นปลาย) เป็นการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในภารกิจของกระทรวงวัฒนธรรมที่ได้รับมอบหมายให้จัดนิทรรศการองค์ความรู้เกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนินเสียบพระนครโดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นธรรมเนียมของการจัดการแสดงนาฏศิลป์ไทยเพื่อเฉลิมพระเกียรติในโอกาสสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ จะต้องเริ่มด้วยการแสดงถวายพระพร หรือการแสดงที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน แต่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ผู้ประเมินได้ศึกษาข้อมูลการแสดงมหรสพสมโภชเนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกสมัยรัตนโกสินทร์ พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ พระราชพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำมาประพันธ์บทขึ้นใหม่ การเลือกใช้ฉันทลักษณ์ที่เหมาะสมกับการบรรจุเพลงและการแสดง ผู้ประเมินต้องมีคลังของคำที่จะนำมาใช้จำนวนมาก ทั้งนี้ การเลือกใช้ภาษาที่จะสื่อความหมายตรงตามวัตถุประสงค์ของโอกาสเพื่อบรรจุเพลงร้อง และสร้างสรรค์กระบวนท่ารำได้อย่างสวยงาม สมพระเกียรติ

๓.๓ การแสดงชุดวิจิตรอมรบรรววัง เป็นการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ด้วยฉันทลักษณ์กลอนสุภาพ ๙ บทโดยผู้ประเมินได้ประพันธ์บทขึ้นใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อชมความงามของพระราชวังบวรสถานมงคล หรือวังหน้า ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญที่มีความวิจิตรงดงามในสถาปัตยกรรมสกุลช่างวังหน้า อันเป็นอัตลักษณ์แสดงถึงรากฐานสำคัญทางวัฒนธรรมของประเทศในยุครัตนโกสินทร์ ด้วยพระมหากษัตริย์คุณ และพระปรีชาสามารถแห่งกรมพระราชวังบวรทุกพระองค์ ทำให้พระราชวังบวรสถานมงคลหรือวังหน้า ได้ดำรงอยู่ด้วยความงามที่ทรงคุณค่า ทั้งสถาปัตยกรรม จิตรกรรม นาฏกรรม ฯลฯ ก่อให้เกิดองค์ความรู้สำคัญของประเทศชาติ

๓.๔ ละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนหึงนางลาวทอง - ได้นางแก้วกิริยา บทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาศกัทธิพลเสพ เป็นการแสดงที่ผู้ประพันธ์มีแนวคิดเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาศกัทธิพลเสพ เจ้านายวังหน้าพระองค์หนึ่งผู้มีพระปรีชาสามารถในการพระราชนิพนธ์บทละคร ซึ่งพระราชนิพนธ์บทละครนอก เรื่องขุนช้างขุนแผนนี้ ทรงพระราชนิพนธ์ด้วยกลอนบทละคร บรรจุเพลงร้อง เพลงหน้าพาทย์ อีกทั้งมีบทศัพท์ไทย และร้อย ตามบทที่ตัวละครไล่ตบตีกัน นอกจากนี้บทละครยังมีความไพเราะของคำที่ใช้พรรณนารายละเอียดของบทต่าง ๆ เช่น บทแต่งตัว บทชมธรรมชาติ ชมพาหนะ ชมความงามของสถานที่ และการจัดสวนอันเป็นที่นิยมในยุคสมัยนั้น ดังปรากฏในตอนขุนแผนขึ้นเรือนขุนช้าง ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการรำที่อวดฝีมือตัวละครเอกได้อย่างสวยงาม บทชมโฉมในตอนที่ขุนแผนชมชมโฉมนางแก้วกิริยา ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งคือ บทพระราชนิพนธ์จะมีความทันสมัยในยุคนั้น ๆ เช่น ตอนที่ขุนแผนมอบแหวนให้นางแก้วกิริยาได้กล่าวถึงแหวนว่าซื้อมาจากหลวงนรินทร ซึ่งเป็นเจ้ากรมช่างทองในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย แสดงให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถและพระอัจฉริยภาพของพระองค์ ดังนั้น ผู้ประพันธ์ต้องมีความรู้ในบทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ฉบับหอพระสมุดแห่งชาติ ซึ่งกรมศิลปากรนำมาแสดงเป็นละครเสภา และบทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาศกัทธิพลเสพ เพื่อศึกษาความเหมือน แตกต่าง หรือคล้ายคลึงกัน เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่นำบทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผนของสมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาศกัทธิพลเสพ มาจัดทำเป็นบทการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร นอกจากนี้ ต้องวิเคราะห์ให้เห็นถึงแก่นหรือเหตุผลของการกำกับเพลง หรือการใช้เพลงพิเศษ การตัดต่อเรียบเรียง และการใช้เทคนิคของการเรียบเรียงบท เช่น ใช้การเจรจาของตัวละครเพื่อกระชับเวลา

๓.๕ ระบำตุงกรสิกรรม เป็นการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ด้วยฉันทลักษณ์กลอนสุภาพ ๕ บท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมการปลูกข้าวหรือการทำนาของชาวนาในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยที่ออกมาปลูกข้าวตามวิถีชีวิต สภาพภูมิประเทศ บนพื้นฐานการสร้างสรรคศิลป์การแสดงประเภทระบำที่มุ่งเน้นความสวยงาม ความพร้อมเพรียงของกระบวนการทำรำทำนองเพลง และการแปรแถว แสดงให้เห็นถึงการปลูกข้าวในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย ดังนี้

ภาคเหนือ กล่าวถึงการอัญเชิญเทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อช่วยบันดาลให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล นำมาซึ่งความชื่นใจต่อชาวนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวถึงสภาพภูมิประเทศที่มีการปลูกข้าวเจ้า ข้าวเหนียว และข้าวไร่

ภาคกลาง กล่าวถึง การเพาะเมล็ดพันธุ์ข้าว เพื่อปักนาดำ และการทำนาโดยมีเครื่องจักร ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่นำมาช่วยให้การทำนามีความสะดวกยิ่งขึ้น

ภาคใต้ กล่าวถึง การใช้ “แกระ” อุปกรณ์สำหรับเก็บเกี่ยวรวงข้าว ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของชาวนาในภาคใต้ที่มีการสืบทอดวิธีนี้มาอย่างยาวนาน

ความรู้ทางวิชาการที่ใช้ในการเรียบเรียงบท และประพันธ์บท คือ

๑. ความรู้ ความเข้าใจในวิชาการด้านนาฏศิลป์ไทย และหลักการจัดการแสดงบนเวที
๒. ความรู้ด้านหลักภาษาไทย วรรณคดีไทย และหลักการประพันธ์
๓. ความรู้เชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์

๔. ความรู้ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในสมัยรัตนโกสินทร์

๕. ความรู้เรื่องพระราชวังบวรสถานมงคล (วังหน้า)

๖. ความรู้ด้านนาฏศิลป์พื้นบ้าน รวมถึงวิถีชีวิต อาชีพ และลักษณะภูมิประเทศของภูมิภาคต่าง ๆ

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

๔.๑ การดำเนินงานมี ๒ ลักษณะ คือ ผู้ประเมินได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ หรือเป็นการเสนอแนวความคิดจากผู้ประเมินเอง จากผลงานที่เสนอในหัวข้อบทประพันธ์ ๕ เรื่อง แบ่งออกเป็น

๔.๑.๑ ละครใน เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาชมศาล - อิเหนาตัดดอกไม้ - ฉายกริช - ท้าวดาหาวงสรวง ผู้ประเมินได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ

๔.๑.๒ การแสดงชุด “พระเกียรติก้องเกริกฟ้าองค์ราชัน” ผู้ประเมินเสนอแนวความคิด

๔.๑.๓ การแสดงชุดวิจิตรอมรบรรพ ผู้ประเมินเสนอแนวความคิด

๔.๑.๔ บทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนหึงนางลาวทอง - ได้นางแก้วกิริยา ผู้ประเมินเสนอแนวความคิด

๔.๑.๕ ระบำจตุรภักดิ์ ผู้ประเมินเสนอแนวความคิด

๔.๒ ศึกษาลักษณะของการแสดงที่กำหนดว่าเป็นการแสดงประเภทใด เช่น ละครใน ละครนอก ระบำหรือรำเนื่องในโอกาสต่าง ๆ

๔.๓ ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการแสดงทั้ง ๕ ชุด มีความแตกต่างกัน ดังนี้

๔.๓.๑ ละครใน เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาชมศาล - อิเหนาตัดดอกไม้ - ฉายกริช - ท้าวดาหาวงสรวง ศึกษาประเภทของการแสดง บทละครเก่าที่มีผู้เรียบเรียงไว้หลายท่าน บริบทที่เกี่ยวข้อง เช่น ระยะเวลา ฉาก อุปกรณ์การแสดง เป็นต้น

๔.๓.๒ การแสดงชุด “พระเกียรติก้องเกริกฟ้าองค์ราชัน” ศึกษาพระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชพิธีบรมราชาภิเษกในสมัยรัตนโกสินทร์ พระราชพิธีที่เกี่ยวข้องในครั้งนี

๔.๓.๓ การแสดงชุดวิจิตรอมรบรรพ ศึกษาประวัติพระราชวังบวรสถานมงคล ลักษณะที่โดดเด่นอาคารต่าง ๆ งานช่างสกุลวังหน้า ประโยชน์การใช้สอยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

๔.๓.๔ บทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนหึงนางลาวทอง - ได้นางแก้วกิริยา ศึกษาบทพระราชนิพนธ์ละครนอก เรื่องขุนช้างขุนแผน ของสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพ ซึ่งทรงพระราชนิพนธ์ไว้ ๒ ตอน นอกจากนี้ต้องศึกษาบทเสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน บทละครเสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน ของกรมศิลปากร เนื่องจากเป็นการแสดงครั้งแรก จึงต้องศึกษาเพิ่มเติมเรื่องประวัติการแต่งกาย เพื่อนำมาใช้ให้มีความเหมาะสม สวยงาม

๔.๓.๕ ระบำจตุรภักดิ์ ศึกษาลักษณะภูมิประเทศ การประกอบอาชีพทำนา วิถีชีวิตในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย และบริบทที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ กำหนดแนวทางการจัดทำบทประพันธ์ โดยคำนึงถึงเวลา โอกาส สถานที่ที่ใช้ในการแสดง เพื่อให้สอดคล้องกับความสั้นยาวของบทประพันธ์ อันมีผลต่อเนื่องไปถึงการบรรจเพลง นอกจากนี้ควรคำนึงถึงฐานันดรศักดิ์ เพื่อการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม และเกี่ยวข้องกับการกำหนดเครื่องแต่งกาย

๔.๕ ดำเนินการเรียบเรียง หรือประพันธ์บทให้เหมาะสม หากเป็นบทพระราชนิพนธ์ควรเรียบเรียงโดยคองบทพระราชนิพนธ์ไว้ให้เหมาะสมมากที่สุด และเสนอกลุ่มดุริยางค์ไทยดำเนินการบรรจเพลง โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาให้ถูกต้อง เหมาะสม

๔.๖ ดำเนินการจัดพิมพ์ ตรวจสอบแก้ไข และจัดทำสำเนา เพื่อดำเนินการฝึกซ้อม และจัดแสดงต่อไป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

๕.๑ ละครใน เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาชมศาล - อิเหนาตัดดอกไม้ - ฉายกริช - ท้าวดาหาวงสรวง ๑ ชุดการแสดง

๕.๒ การแสดงชุด “พระเกียรติก้องเกริกฟ้าองค์ราชัน” ๑ ชุดการแสดง

๕.๓ การแสดงชุดจิตรอมรบรรววัง ๑ ชุดการแสดง

๕.๔ ละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนหึงนางลาวทอง - ได้นางแก้วกิริยา ๑ ชุดการแสดง

๕.๕ ระบำตฤกสิกรรม ๑ ชุดการแสดง

เชิงคุณภาพ

บทการแสดงที่ประพันธ์ขึ้นได้เผยแพร่สู่สาธารณชน นับว่าได้มีการสืบทอดลักษณะการแสดงประเภทต่าง ๆ อีกทั้งเป็นการเพิ่มฐานข้อมูลทางวิชาการสำหรับศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ การแสดงนาฏศิลป์ไทยประเภทละครใน ละครนอกแบบหลวง และระบำ ที่ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์งานโดยมีผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบ ได้เผยแพร่สู่สาธารณะอย่างมีมาตรฐาน สามารถนำไปศึกษาองค์ประกอบการแสดงได้

๖.๒ สำนักการสังคีต จะมีคลังของชุดการแสดงที่เพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้ หรือประยุกต์ใช้ในโอกาสที่เหมาะสมต่อไป

๖.๓ เพิ่มฐานข้อมูลทางวิชาการด้านศิลปะการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า สำหรับนักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ และศิลปิน

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ การจัดทำบทการแสดง เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการให้สำเร็จก่อนภารกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องับกระบวนการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นงานที่มีความเร่งด่วน ต้องดำเนินการให้ทันเวลาที่กำหนด

๗.๒ การจัดทำบทความต้องมีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกับผู้ปฏิบัติงานหน้าที่อื่น ๆ เช่น การกำกับการแสดง การบรรจุม้วน การประดิษฐ์ท่ารำ การสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบการแสดง เทคนิคพิเศษ บนเวที จึงต้องประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

๗.๓ บทการแสดงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ฉะนั้น เมื่อมีการซ้อม ผู้ประพันธ์หรือเรียบเรียงบท ต้องร่วมชมการฝึกซ้อม เพื่อพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงบทต่าง ๆ ให้การแสดงมีความสมบูรณ์ สวยงามมากที่สุด

๗.๔ ผู้ประพันธ์หรือเรียบเรียงบท ในกรณีที่เป็นเรื่องยาวหรือเป็นชุดเป็นตอน ควรอยู่ในพื้นที่หรือช่วงเวลาที่มีการแสดงจริง เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหากับผู้กำกับการแสดง หากจำเป็นต้องตัดทอนให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด หรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้น

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

การปฏิบัติงานที่ต้องดำเนินงานร่วมกับกลุ่ม/ฝ่าย ทุกหน่วยงาน จะต้องระมัดระวังเรื่องการสื่อสาร ให้เป็นไปตามแนวคิด หรือวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์บท อีกทั้งระยะเวลาที่จำกัด ควรมีการเตรียมความพร้อม อยู่ตลอดเวลา

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ การเตรียมความพร้อมล่วงหน้าสำหรับการแสดงประจำที่มีกำหนดแน่ชัด สามารถดำเนินการได้

๙.๒ การจัดเก็บบทประพันธ์ โดยเฉพาะบทที่ประพันธ์ขึ้นเฉพาะกิจ เพื่อนำมาต่อยอดเป็นองค์ความรู้ ขององค์กร หรือเป็นคู่มือให้นักวิชาการรุ่นต่อไปได้ศึกษา ค้นคว้า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่หลักต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

๑๐.๑ ละครใน เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาชมศาล - อิเหนาตัดดอกไม้ - ฉายกริช - ท้าวดาหาบวงสรวง เนื่องในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ณ เวทีที่ ๒ บริเวณสนามหลวงด้านทิศเหนือ

- เผยแพร่วีดิทัศน์ ไปยังหน่วยงาน สถาบันการศึกษา และผู้ปฏิบัติงาน

๑๐.๒ การแสดงชุด “พระเกียรติก้องเกริกฟ้าองค์ราชัน” เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ (ช่วงพระราชพิธีเบื้องต้น) วันที่ ๒๖ - ๓๐ ตุลาคม และ ๕, ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ณ ท้องสนามหลวง

๑๐.๓ การแสดงชุดวีดิตรอมรบรรพฉวี เนื่องในรายการสัปดาห์วันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๕ ณ เวทีกลางแจ้ง บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

- นำลงในสื่อออนไลน์ เพจสำนักการสังคีต

๑๐.๔ ละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนหึงนางลาวทอง - ได้นางแก้วกิริยา บทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบรมราชเจ้ามหาศักดิพลเสพ เนื่องในรายการสัปดาห์วันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๕ ณ เวทีกลางแจ้ง บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

- นำลงในสื่อออนไลน์ เพจสำนักการสังคีต

๑๐.๕ ระบายตุ๊กตาสีกรรม เนื่องในรายการวิพิธทัศนา “สรรสาระศิลปะทั่วไทย” โครงการดนตรีสำหรับประชาชน ปีที่ ๖๖ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๖ ณ สังคีตศาลา บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

- นำลงในสื่อออนไลน์ เพจสำนักการสังคีต

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางอัมไพพรรณ เดชะชาติ)

ผู้ขอประเมินบุคคล

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต
ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต
ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

ผลงาน ลำดับที่ ๒ บทความทางวิชาการที่ได้รับการพิมพ์เผยแพร่

๑. เรื่องที่เสนอ

- ๑.๑ การสร้างสรรค์งานพัสดราภรณ์โขนของกรมศิลปากร : ศิลปะสกุลช่างรัตนโกสินทร์สมัยรัชกาลที่ ๙
- ๑.๒ มหรสพสมโภชในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกสมัยรัตนโกสินทร์
- ๑.๓ องค์อัคราภิรักษ์ศิลปิน
- ๑.๔ วรรณพินิจ สุขสม นาฏศิลปินทักษะพิเศษ : ศิลปินที่โดดเด่นหลากหลายบทบาทหลายตัวละคร
- ๑.๕ สมรัตน์ ทองแท้ นาฏศิลปินทักษะพิเศษ : จากวันวารถึงกาลนี้ที่ศิลปากร
- ๑.๖ การทำฉาก ในการแสดงโขน - ละคร ของกรมศิลปากร
- ๑.๗ ศิลปวิทยาการจากศาสนสมเด็จด้านนาฏศิลป์
- ๑.๘ โรงละครแห่งชาติ ความรุ่งเรืองแห่งศิลปวัฒนธรรม
- ๑.๙ เจ้าคุณจอมมารดาอม สตรีสูงศักดิ์กับการละครวังหน้าสู่กรมศิลปากร

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

ประมาณ ๑ - ๓ เดือน ต่อเรื่อง

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑. ความรู้ ความเข้าใจในวิชาการด้านนาฏศิลป์ไทย เกี่ยวกับประวัติศิลปะการแสดงประเภทต่าง ๆ องค์ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ไทย ลักษณะและวิธีการแสดง ตัวละครสำคัญ และกระบวนการทำรำ
๒. ความรู้เรื่องเครื่องแต่งกายโขน ละคร ขั้นตอนการสร้างเครื่องแต่งกาย ลวดลาย วิธีการปัก และอุปกรณ์ที่นำมาใช้
๓. ความรู้ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก มหรสพสมโภช
๔. ความรู้ในพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจ และพระมหากษัตริย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่มีต่อศิลปวัฒนธรรม และศิลปินกรมศิลปากร
๕. ความรู้ด้านหลักภาษาไทย การใช้ภาษาไทย การเรียบเรียง การนำเสนอที่น่าสนใจ
๖. ความสามารถ หรือความชำนาญ หรือประสบการณ์ในการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการนำเสนอโดยเรียบเรียง สรุปใจความสำคัญ ย่อความ วิเคราะห์ และเชื่อมโยงเรื่องราวที่มาจากการสัมภาษณ์
๗. ในกรณีที่ต้องสัมภาษณ์ ประวัติบุคคล ควรตั้งคำถามที่ได้คำตอบอันเป็นประโยชน์ อีกทั้งถ้าผู้เรียบเรียงมีความทรงจำร่วมกับผู้ถูกสัมภาษณ์ จะทำให้การวิเคราะห์เรื่องราวมีความถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น
๘. ความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ เชื่อมโยงเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ในการเป็นผู้ร่วมดำเนินการโครงการดังกล่าว
๙. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านผลงานบทความของผู้อื่นหลายท่านหลายสาขา

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

๑. ศึกษา ค้นคว้า เรื่องต่าง ๆ ที่ต้องเรียบเรียงจากเอกสาร ตำรา ภาพถ่าย หรือภาพเคลื่อนไหว
๒. เก็บข้อมูล สัมภาษณ์ เพื่อนำมาเรียบเรียง ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประวัติของบุคคล ซึ่งผู้ประเมินต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบริบทที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ การแสดง
๓. ดำเนินการเรียบเรียงต้นฉบับ พร้อมภาพประกอบที่มีคำอธิบายใต้ภาพ จัดวางรูปแบบที่สัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหา ภาพ หรือแผนผัง เพื่อความสะดวก ความชัดเจน และความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างเจ้าหน้าที่อาร์ทเวิร์คของโรงพิมพ์กับผู้เขียน (ผู้ประเมิน)
๔. ตรวจสอบแก้ไข ทั้งข้อมูล ภาพ และพิสูจน์อักษร ประมาณ ๓ - ๔ ครั้ง จากนั้นจึงดำเนินการจัดพิมพ์ เผยแพร่โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

- ๕.๑ บทความ เรื่องการสร้างสรรค์งานพัสดราภรณ์โขนของกรมศิลปากร : ศิลปะสกุลช่างรัตนโกสินทร์สมัยรัชกาลที่ ๙
- ๕.๒ บทความ เรื่องมหรสพสมโภชในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกสมัยรัตนโกสินทร์
- ๕.๓ บทความ เรื่ององค์อัคราภริยาศิลปิน
- ๕.๔ บทความ เรื่องวรรณคดี สุขสม นาฏศิลป์ทักษะพิเศษ : ศิลปินที่โดดเด่นหลากหลายบทบาทหลายตัวละคร
- ๕.๕ บทความ เรื่องสมรัตน์ ทองแท้ นาฏศิลป์ทักษะพิเศษ : จากวันวารถึงกาลนี้ที่ศิลปากร
- ๕.๖ บทความ เรื่องการท้าทาย ในการแสดงโขน - ละคร ของกรมศิลปากร
- ๕.๗ บทความ เรื่องศิลปวิทยาการจากศาสนสมเด็จด้านนาฏศิลป์
- ๕.๘ บทความ เรื่องโรงละครแห่งชาติ ความรุ่งเรืองแห่งศิลปวัฒนธรรม
- ๕.๙ บทความ เรื่องเจ้าคุณจอมมารดาอม สตรีสูงศักดิ์กับการละครวังหน้าสู่กรมศิลปากร

เชิงคุณภาพ

- ๕.๑ บทความทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ไทยที่เรียบเรียงขึ้น ได้เผยแพร่สู่สาธารณชน และเป็นหลักฐานทางวิชาการสำหรับศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต
- ๕.๒ บทความที่เกี่ยวข้องกับพระบรมวงศานุวงศ์ ได้เฉลิมพระเกียรติ และเผยแพร่พระปรีชาสามารถ พระราชกรณียกิจ และพระมหากรุณาธิคุณ ที่ทรงมีต่องานด้านศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกของชาติ
- ๕.๓ การเผยแพร่ประวัติและผลงานบุคคลสำคัญที่มีคุณูปการต่อภารกิจด้านนาฏศิลป์ไทย เป็นฐานข้อมูลสำคัญสำหรับการศึกษาในเชิงเอกัต ที่มุ่งต่อยอดอย่างลุ่มลึก

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ บทความที่ผ่านการตรวจสอบ พิจารณาโดยบรรณาธิการ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เผยแพร่สู่สาธารณะอย่างมีมาตรฐาน สามารถนำไปศึกษาเรียนรู้ทางวิชาการ และอ้างอิงได้

๖.๒ ได้จัดพิมพ์หนังสือด้านนาฏดุริยางคศิลป์เพิ่มขึ้น เพื่อการศึกษา ค้นคว้า สำหรับนักเรียน นักศึกษานักวิชาการ และศิลปิน

๖.๓ ได้เผยแพร่ในแหล่งเรียนรู้ที่เข้าถึงได้อย่างสะดวก สามารถสืบค้นได้รวดเร็ว ใช้เวลาไม่มาก

๖.๔ ฐานข้อมูลด้านนาฏดุริยางคศิลป์เพิ่มมากขึ้น บางบทความเป็นคำถามจากภายนอก (คอลัมน์ถามมา-ตอบไป) จึงเป็นโอกาสดีที่นักวิชาการได้มีโอกาสศึกษา ค้นคว้าหาคำตอบ

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ การศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร ตำรา เพื่อนำมาอ้างอิงในบทความต้องแสวงหาจากหลายแหล่งข้อมูล เนื่องจากสื่อความรู้ที่เป็นเอกสารด้านนาฏดุริยางคศิลป์มีจำกัด จึงต้องค้นคว้าจากสื่ออื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ภาพเก่าจากสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ภาพการแสดงของสำนักการสังคีต ภาพจากศิลปิน ดังนั้น ในการเรียบเรียงบทความจึงต้องรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถค้นหาได้

๗.๒ การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ได้ข้อมูลโดยตรงจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่จะเรียบเรียง ซึ่งมีข้อจำกัดบางประการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง และแม่นยำ ผู้เขียนต้องตรวจสอบ ตรวจสอบด้วยวิธีอื่น เช่น ตรวจสอบแบบสามเส้า ทั้งจากเอกสาร หรือการสัมภาษณ์บุคคลอื่นที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์ ข้อมูลที่ได้รับจะไม่มีอคติซึ่งกันและกัน

๗.๓ การเรียบเรียงบทความที่ต้องลงพื้นที่เก็บข้อมูลระยะยาว เมื่อนำมาเรียบเรียงต้องดูลำดับเหตุการณ์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงต้องบันทึกเหตุการณ์โดยละเอียด ป้องกันความหลงลืม หรือเกิดความคลาดเคลื่อน

๗.๔ การจัดพิมพ์ ต้องตรวจสอบทั้งการพิสูจน์อักษร การวางภาพที่สัมพันธ์กับเนื้อหา การบรรยายภาพ การปรับแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ เป็นขั้นตอนที่ละเอียดอ่อน ใช้เวลามาก ผู้ประเมินต้องวางแผนการดำเนินงานให้ทันเวลาที่กำหนด

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ การปฏิบัติงานที่ต้องดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่น จะต้องดำเนินการให้อยู่ในกรอบของเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้ประเมินจะต้องวางแผนงานของตนเอง เพื่อให้การขับเคลื่อนงานโดยหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น

๘.๒ การตรวจแก้ไขงานที่ส่งไปให้โรงพิมพ์ดำเนินการ เมื่อไม่ได้นำมาตรวจสอบอีกครั้ง ก็อาจจะส่งผลให้การพิมพ์เกิดความบกพร่องได้

๘.๓ ข้อจำกัดของจำนวนหน้า และจำนวนภาพ เป็นความยากในการพิจารณาคัดเลือกสิ่งที่เหมาะสมสำหรับการนำเสนอ

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ การเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ เช่น สื่อออนไลน์ ทำให้มีบทความใหม่ๆเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเป็นการให้โอกาสนักวิชาการรุ่นใหม่ที่มีความพร้อมในการเขียน สามารถดำเนินการได้โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขให้เรียบร้อย ถูกต้องก่อนเผยแพร่

๙.๒ การจัดเก็บ รวบรวมเป็นเอกสารในกรณีที่มีการเผยแพร่ช่องทางออนไลน์ ก็จะทำให้เป็นแหล่งหรือฐานข้อมูล หรือเป็นคู่มือให้นักวิชาการรุ่นต่อไปได้ศึกษา ค้นคว้า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่หลักต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

๑๐.๑ บทความ เรื่องการสร้างสรรคงานพัสดราภรณ์โขนของกรมศิลปากร : ศิลปะสกุลช่างรัตนโกสินทร์ สมัยรัชกาลที่ ๙ ลงพิมพ์ในนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๑ ฉบับที่ ๔ ก.ค. - ส.ค. ๒๕๖๑ หน้า ๓๐ - ๔๓

๑๐.๒ บทความ เรื่องมหรสพสมโภชในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกสมัยรัตนโกสินทร์ ลงพิมพ์ในนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๒ ฉบับที่ ๔ ก.ค. - ส.ค. ๒๕๖๒ หน้า ๕๒ - ๖๓

๑๐.๓ บทความ เรื่ององค์อัคราภิรักษศิลป์ปน ลงพิมพ์ในนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๓ ฉบับที่ ๔ ก.ค. - ส.ค. ๒๕๖๓ หน้า ๔ - ๑๗

๑๐.๔ บทความ เรื่องวรรณพินี สุขสม นาฏศิลป์ทักษะพิเศษ : ศิลปินที่โดดเด่นหลากบทบาทหลายตัวละคร ลงพิมพ์ในนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๔ ฉบับที่ ๔ ก.ค. - ส.ค. ๒๕๖๔ หน้า ๙๐ - ๑๐๓

๑๐.๕ บทความ เรื่องสมรรัตน์ ทองแท้ นาฏศิลป์ทักษะพิเศษ : จากวันวารถึงกาลนี้ที่ศิลปากร ลงพิมพ์ในนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๕ ฉบับที่ ๑ ม.ค. - ก.ค. ๒๕๖๕ หน้า ๑๐๐ - ๑๑๓

๑๐.๖ บทความ เรื่องการเท้าฉาก ในการแสดงโขน - ละคร ของกรมศิลปากร ลงพิมพ์ในนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๖ ฉบับที่ ๓ พ.ค. - มิ.ย. ๒๕๖๖ หน้า ๑๐๘ - ๑๑๕

๑๐.๗ บทความ เรื่องศิลปวิทยาการจากสาส์นสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๓ "ศิลปวิทยาการจากสาส์นสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานุรักษ์มรดกไทย" หน้า ๕๗ - ๖๗

๑๐.๘ บทความ เรื่องโรงละครแห่งชาติ ความรุ่งเรืองแห่งศิลปวัฒนธรรม ลงพิมพ์ในหนังสือ ๑๑๑ ปี แห่งการสถาปนากรมศิลปากร หน้า ๒๘ - ๓๙

๑๐.๙ บทความ เรื่องเจ้าคุณจอมมารดาเฮม สตรีผู้สืบทอดกับการละครวังหน้าสู่กรมศิลปากร ลงพิมพ์ในหนังสือสังคีตศิลป์พระปิ่นเกล้าฯ เจ้าแผ่นดินพระองค์ที่สอง หน้า ๑๑๘ - ๑๓๕

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางอัมไพวรรณ เดชะชาติ)

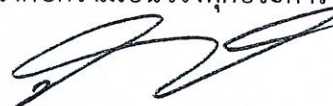
ผู้ขอประเมินบุคคล

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักการสังคต
ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักการสังคต
ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)

ผู้อำนวยการสำนักการสังคต

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

ผลงาน ลำดับที่ ๓ การจัดทำหนังสือ

๑. เรื่อง หนังสือนามานุกรมนาฏศิลป์กรมศิลปากร พุทธศักราช ๒๕๖๐

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ ๑ ปี

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑. ความรู้เรื่องประวัติความเป็นมาขององค์กร

๒. ความรู้ ความเข้าใจในวิชาการด้านนาฏศิลป์ไทย เกี่ยวกับการเรียนการสอน หลักสูตร รายละเอียด การแสดงทั้งโขน และละคร

๓. ความรู้เรื่องตำแหน่งของนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร

๔. ความสามารถ หรือความชำนาญ หรือประสบการณ์ในการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการนำเสนอโดย เรียบเรียง สรุปใจความสำคัญ และวิเคราะห์ข้อมูล

๕. การสัมภาษณ์ประวัติบุคคล ควรตั้งคำถามที่ได้คำตอบอันเป็นประโยชน์ กระชับ ได้ใจความ เพื่อนำเสนอได้ครบในประเด็นสำคัญ

๖. ความรู้ และความชำนาญในการตรวจสอบข้อมูลประวัติการแสดงของนาฏศิลป์ เพื่อความถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริง

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

๑. ศึกษา ค้นคว้า เรื่องต่าง ๆ ที่ต้องเรียบเรียงจากเอกสาร ตำรา ภาพถ่าย หรือภาพเคลื่อนไหว

๒. เก็บข้อมูล สัมภาษณ์ เพื่อนำมาเรียบเรียง ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประวัติของบุคคล ซึ่งผู้ประเมินต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบริบทที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ การแสดง

๓. ดำเนินการออกแบบวิธีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประวัติส่วนบุคคล ผลงานการแสดง ประสบการณ์ พร้อมกำหนดการถ่ายภาพนาฏศิลป์ เพื่อเรียบเรียงต้นฉบับ จัดวางรูปแบบที่สัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหา ภาพ หรือตาราง เพื่อความสะดวก ความชัดเจน และความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างเจ้าหน้าที่อาร์ทเวิร์ค ของโรงพิมพ์กับผู้เขียน (ผู้ประเมิน)

๔. ตรวจสอบแก้ไข ทั้งข้อมูล ภาพ และพิสูจน์อักษร ประมาณ ๓ - ๔ ครั้ง จากนั้นจึงดำเนินการจัดพิมพ์ เผยแพร่

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

หนังสือนามานุกรมนาฏศิลป์กรมศิลปากร พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวนที่พิมพ์ ๒๐๐ เล่ม

เชิงคุณภาพ

การเผยแพร่ประวัติและผลงานนาฏศิลป์ในทุกตำแหน่ง ทุกสาขา ทั้ง โขน (พระ) ละคร (พระ) นาง ยักษ์ และลิง ได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ด้านประวัติส่วนตัว การศึกษา ผลงานการแสดง และสายการสืบทอด เพื่อเผยแพร่เป็นฐานข้อมูลสำคัญสำหรับการศึกษาในเชิงลึก

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ ประวัตินาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ได้จัดพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษร และเผยแพร่เป็น ฐานข้อมูลทางวิชาการที่สามารถศึกษา ค้นคว้า ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖.๒ นาฏศิลป์สามารถเพิ่มเติม หรือปรับปรุงข้อมูลของตนเองต่อไปได้ในอนาคต

๖.๓ สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสายการสืบทอดการแสดงของกรมศิลปากร

๖.๔ เป็นฐานข้อมูลสำหรับการคัดเลือกผู้แสดงในบทบาทต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ตามประสบการณ์ของ นาฏศิลป์ที่ระบุไว้ตามลายลักษณ์อักษร

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ การศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาเรียบเรียงในส่วหน้า (ประวัติองค์กร) จากหนังสือ เอกสาร ต้องแสวงหาจากหลายแหล่งข้อมูล บางแหล่งเป็นเอกสารขั้นต้นที่ต้องนำมาวิเคราะห์ และตรวจสอบข้อมูลก่อน เรียบเรียง อีกทั้งต้องสัมภาษณ์บุคคลเพิ่มเติมด้วย

๗.๒ การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ได้ข้อมูลโดยตรงจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่จะเรียบเรียง ซึ่งมีข้อจำกัดบางประการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง และแม่นยำ ผู้เขียนต้องตรวจสอบ ตรวจสอบด้วย วิธีอื่น เช่น ตรวจสอบแบบสามเส้า ทั้งจากเอกสาร หรือการสัมภาษณ์บุคคลอื่นที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์ ข้อมูลที่ได้รับจะไม่มีอคติซึ่งกันและกัน

๗.๓ การเก็บข้อมูลประวัติบุคคลจำนวนมาก ค่อนข้างยุ่งยาก นอกจากเรื่องของจำนวนแล้ว เรื่องราวของแต่ละท่านในแง่มุมของการเรียนการสอน การแสดง ผลงาน ประสบการณ์ตรง ประสบการณ์พิเศษ จะมีความ แตกต่างกัน จึงต้องเข้าไปในบริบทที่เกี่ยวข้องของแต่ละท่านเป็นพื้นฐาน เพื่อการบันทึกรายละเอียด ที่ถูกต้อง ไม่คลาดเคลื่อน

๗.๔ เนื่องจากจำนวนบุคลากรมาก ส่งผลถึงการสรุปข้อมูลให้อยู่ในจำนวนหน้าที่กำหนด และต้องได้ ใจความสมบูรณ์ครบถ้วนในประเด็นสำคัญ ถ้าไม่สามารถควบคุมจำนวนหน้าได้ จะทำให้เกิดปัญหาในการ จัดพิมพ์

๗.๕ การตรวจสอบทั้งการพิสูจน์อักษร และเนื้อหา อย่างน้อย ๓ ครั้ง การปรับแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ แนะนำ เป็นขั้นตอนที่ละเอียดอ่อน ใช้เวลา ผู้ประเมินต้องวางแผนการดำเนินงานให้ทันเวลาที่กำหนด

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ การเรียบเรียงข้อมูลประวัติของนาฏศิลป์ ทั้ง ๕ สาขา คือ ตัวพระ (โขน) ตัวพระ (ละคร) ตัวนาง ตัวยักษ์ และตัวลิง จำนวน ๙๔ คน เป็นงานที่ต้องใช้เวลามาก มีขั้นตอนซับซ้อน ตั้งแต่กรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์ม การวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจสอบความถูกต้อง การเชื่อมโยงข้อมูลกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการควบคุมเวลาของผู้ร่วมโครงการจะต้องกำหนดความชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีข้อจำกัดมาก

๘.๒ การปฏิบัติงานที่ต้องดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่น จะต้องดำเนินการให้อยู่ในกรอบของเวลาที่กำหนด ซึ่งจะต้องวางแผนงานของตนเองอย่างระมัดระวัง เพื่อให้การขับเคลื่อนงานโดยหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว

๘.๓ การตรวจแก้ไขงานที่ส่งไปให้โรงพิมพ์ดำเนินการ เมื่อไม่ได้นำมาตรวจสอบอีกครั้ง ก็อาจจะส่งผลให้การพิมพ์เกิดความบกพร่องได้

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ การนำเข้าไปในระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงาน หรือเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

๙.๒ การเพิ่มนามานุกรมนาฏศิลป์ตั้งแต่อดีตถึงพุทธศักราช ๒๕๖๐ ให้เติมเต็มฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ และควรเพิ่มเติมศิลปินในสาขาอื่น ๆ ครอบคลุมตำแหน่งของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ที่เป็นองค์กรภาครัฐระดับชาติ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

หนังสือนามานุกรมนาฏศิลป์กรมศิลปากร พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๔๕๒ หน้า จัดพิมพ์จำนวน ๒๐๐ เล่ม

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางอัมไพวรรณ เดชะชาติ)

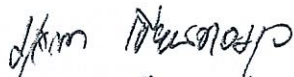
ผู้ขอประเมินบุคคล

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางนุนตดา เขียนทองคำ)
.....
นักวิชาการละครและดนตรีเชี่ยวชาญ
ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
.....
ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต
ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

(ลงชื่อ)

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการปรับปรุงหรือพัฒนางาน

(ระดับเชี่ยวชาญ)

.....

๑. เรื่อง กระบวนการสร้างสรรค์งานการแสดงที่เป็นมาตรฐานจากการมีส่วนร่วมด้านนาฏดุริยางคศิลป์

๒. หลักการและเหตุผล

สำนักการสังคีต เป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของกรมศิลปากร ที่ปฏิบัติการกิจในด้านการอนุรักษ์ และเผยแพร่ นาฏดุริยางคศิลป์ของชาติ ทั้งในรูปแบบของการแสดง การบรรเลง การขับร้องและวิชาการ เพื่อให้ความรู้คู่ความบันเทิงแก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไป ระยะเวลาอันยาวนานที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนา มาโดยลำดับ ทั้งชื่อของหน่วยงาน ผู้บริหาร และพัฒนาการมีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบ คือ

๑. ดำเนินการในฐานะเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ของชาติ

๒. ดำเนินการอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ในพระราชพิธี รัฐพิธี และพิธีการต่างๆ ตามจารีตประเพณี

๓. ศึกษา ค้นคว้า วิจัยศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์

๔. ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ของชาติ และท้องถิ่น อย่างเป็นระบบเพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ

๕. แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์กับต่างประเทศ

๖. ส่งเสริม สนับสนุน ให้บริการ และฝึกอบรมแก่หน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ และเอกชนที่ดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์

๗. ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการโรงละครแห่งชาติ

๘. ปฏิบัติงานร่วม หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักการสังคีต มีการวางแผนการดำเนินงานที่เหมาะสม สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่หลัก คือ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ทั้งรูปแบบการแสดงที่ได้รับสืบทอดมาแต่โบราณ การถ่ายทอดจากผู้เชี่ยวชาญให้กับศิลปิน ซึ่งแสดงให้เห็นสายการสืบทอดอย่างชัดเจนมุ่งเน้นคุณภาพของการแสดง การบรรเลง ขับร้อง ให้มีคุณค่า และมาตรฐานของกรมศิลปากร ทั้งนี้ มีการฟื้นฟูการแสดงละครที่ใช้นาฏศิลป์หญิงเป็นผู้แสดงตามแบบที่เคยจัดแสดงมาแต่อดีต รวมทั้งพัฒนา ปรับปรุงเทคนิคการแสดง ฉาก ให้เหมาะสมงดงาม และสัมพันธ์กับการแสดงทุกประเภท

นอกจากภารกิจด้านการอนุรักษ์แล้ว ยังมีการสร้างสรรค์ในแนวทางเชิงอนุรักษ์ ซึ่งเป็นไปตามโอกาสหรือวาระที่เหมาะสมอยู่เสมอ ดังนั้น ผู้ขอประเมินจึงมีแนวคิดที่จะดำเนินการสร้างสรรค์การแสดงให้มีมาตรฐานอย่างมีส่วนร่วมในบริบทที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านกระบวนการศึกษา คติวิเคราะห์ ออกแบบ ทดลองสร้างสรรค์ ผ่านการพิจารณา ตรวจสอบแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญ (การประชุมกลุ่มย่อย FOCUS GROUP) โดยตั้งใจมุ่งมั่นที่จะพัฒนานาฏดุริยางคศิลป์ การปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพในทุกๆ ด้าน ด้วยทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในองค์กร ที่สำคัญยิ่ง คือ องค์ความรู้เฉพาะทางของบุคลากร ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดนตรี วิชาการ เครื่องแต่งกาย และเทคนิคการแสดงบนเวที โดยอยู่ในกรอบของการสร้างสรรค์เชิงอนุรักษ์ ให้ศิลปะการแสดงของชาติเป็นมรดกที่สำคัญและคงอยู่คู่แผ่นดินอย่างยั่งยืน

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

กระบวนการสร้างสรรค์งานการแสดง

การสร้างสรรค์การแสดง จะมีเครื่องมือที่ใช้ คือ เก็บรวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสร้างสรรค์การแสดง ซึ่งผู้ขอรับการประเมินมีแรงบันดาลใจที่จะสร้างบทรการแสดงละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตามบทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบรมราชเจ้ามหาศักดิพลเสพ ทรงมีบทพระราชนิพนธ์หลายเรื่อง เนื่องจากทรงโปรดงานด้านอักษรศาสตร์ และการละคร แสดงให้เห็นพระอัจฉริยภาพด้านการประพันธ์ไม่ยิ่งหย่อนกว่าผู้ใดในยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ดังที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาต่อราชกุมารภาพ ทรงพระนิพนธ์ไว้ในคำนำหนังสือฉบับพิมพ์ครั้งแรกในงานปลงศพคุณหญิงพยอม พจนปรีชา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ ว่า

“พิเคราะห์ดูเรื่องละครอนซึ่งสมเด็จพระบรมราชเจ้า กรมพระราชวังบวรมหาศักดิพลเสพ ทรงพระราชนิพนธ์นั้นดูเหมือนมีพระราชประสงค์จะหาเรื่องแปลกเล่นให้ผิดกับผู้อื่น จึงเอาเรื่องเบ็ดเตล็ดสำหรับโขนเล่นเบิกโรง แลเอาลิลิตเรื่องพระลอมาแต่งเป็นบทละครอน แลแทรกเรื่องรามเกียรติ์ ตอนหนุมานอาสาให้เป็นเรื่องนางสุวรรณกัณษุมากับนางเบญจกายหึงสักัน ส่วนเรื่องขุนช้างขุนแผนก่อนนั้นก็เห็นจะใช้แต่ขับเสภา หากมีผู้หนึ่งผู้ใดเล่นละครอนไม่ จึงทรงพระราชนิพนธ์เป็นบทละครอนขึ้น เพื่อจะได้เล่นให้แปลกกับผู้อื่นเช่นเดียวกัน...”

จะเห็นได้ว่า บทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผนนี้ สมเด็จพระบรมราชเจ้ามหาศักดิพลเสพ ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นเพื่อใช้แสดงละครเป็นพระองค์แรก ซึ่งแต่เดิมใช้ขับเสภา ด้วยสำนวนภาษาแบบง่าย ๆ อย่างชาวบ้าน มีบทลกขบขัน และแทรกเรื่องราวเหตุการณ์ร่วมสมัยสำคัญ ๆ ในด้านเนื้อหาทรงบรรยายฉากหรือเหตุการณ์โดยละเอียด สามารถศึกษาสังคม สิ่งแวดล้อม หรือวิถีชีวิตในสมัยนั้นได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้ ผู้ขอรับการประเมิน ได้จัดทำบทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตามบทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบรมราชเจ้ามหาศักดิพลเสพ ตอนขุนแผนขึ้นเรือนขุนช้าง ได้นางแก้วกิริยา และพาวันทองหนี

จัดแสดงเนื่องในงานสัปดาห์วันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๓ จึงได้มีแนวคิดที่จะสร้างสรรค์การแสดงให้ต่อเนื่อง อีกทั้งค้นพบบทการแสดงที่มีความแตกต่างจากที่กรมศิลปากรเคยจัดแสดง ซึ่งมีความน่าสนใจควรแก่การศึกษาและสร้างสรรค์

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์การแสดง ประกอบด้วย

๑. การวางโครงเรื่องของการแสดง นำมาจากบทละคร เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนลักพานางวันทอง บทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพ
๒. จัดทำบทการแสดง กำหนดระยะเวลา ๓๐ - ๔๕ นาที ซึ่งจะมีการสร้างสรรค์กระบวนการทำรำใหม่ในตอนที่ขุนแผนพานางวันทองหนีโดยใช้พาหนะที่เป็นม้า ๒ ตัว สำหรับตัวขุนแผน และนางวันทองที่ใช้ม้าเพศเมีย ดังปรากฏในบทพระราชนิพนธ์
๓. การบรรจเพลง โดยคำนึงถึงเพลงที่ปรากฏตามบทพระราชนิพนธ์เป็นหลัก และเพิ่มเติมหรือปรับตามเหตุการณ์ อารมณ์ของตัวละคร ให้เหมาะสม
๓. การคัดเลือกนักแสดง ใช้นาฏศิลป์ละคร (พระ) และละคร (นาง) ซึ่งพบว่าละครวังหน้าเป็นละครผู้หญิง
๔. การออกแบบกระบวนการทำรำ มีการทดลองจากการสร้างสรรค์กระบวนการทำรำ ประมาณ ๓ ครั้ง จนเกิดความงามที่เหมาะสม ลงตัว ระหว่างตัวละคร และพาหนะ
๕. การออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยยึดหลักของเครื่องแต่งกายละครในราชสำนัก ยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์
๖. การออกแบบพื้นที่การแสดง ฉาก แสง ประกอบการแสดง
๗. การประชุมกลุ่มย่อย (FOCUS GROUP) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และศิลปินแห่งชาติ พิจารณา ตรวจสอบ ปรึกษา ปรับปรุง ให้ทุกองค์ประกอบสมบูรณ์ พร้อมทั้งทำการเผยแพร่ต่อไป
๘. การฝึกซ้อม (ซ้อมใหญ่) และบันทึกการแสดง

มาตรฐาน

การสร้างสรรค์การแสดงตามลำดับขั้นตอนที่กล่าวมาแล้ว มีผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และศิลปินแห่งชาติ เป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ พิจารณา ตรวจสอบ ปรึกษาความถูกต้อง เหมาะสม ทุกกระบวนการงาน

การมีส่วนร่วม

บุคลากรในองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ศิลปินแห่งชาติ นักวิชาการ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ช่างอาภรณ์ นายช่างศิลปกรรม ช่างเทคนิค มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ โดยใช้องค์ความรู้เฉพาะทางของตนเองร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นรูปธรรมอย่างสมบูรณ์

นาฏดุริยางคศิลป์

องค์ความรู้ด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ได้รับการอนุรักษ์ สืบต่อมายาวนาน ซึ่งมีพัฒนาการทุกยุคสมัย รวมถึงมีการสร้างสรรค์การแสดงโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของสถานการณ์ หรือโอกาสต่าง ๆ ซึ่งที่ผ่านมาอาจไม่ได้มีการบันทึกแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ ผลงานในรูปแบบวิชาการแบบละเอียดครบถ้วนทุกกระบวนการ ดังนั้นการนำเสนอแนวคิดการสร้างสรรค์ ผลงานในครั้งนี้ จึงได้กำหนดให้มีการบันทึกองค์ความรู้เรื่องแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานโดยละเอียด ในรูปแบบวิชาการ อันจะส่งผลให้ค้นพบข้อมูลการใช้ศิลปะหรือเทคนิคใหม่ในการแสดงละครและดนตรี ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการนาฏดุริยางคศิลป์และบุคลากรในสำนักการสังคีต กรมศิลปากร นิสิต นักศึกษา ที่มีความสนใจงานศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดงของชาติต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ การสร้างสรรค์การแสดงของกรมศิลปากร มีมาตรฐานของกระบวนการสร้างงานอย่างเป็น รูปธรรม

๔.๒ ได้สร้างสรรค์ผลงานการแสดงตามมาตรฐานของกรมศิลปากร

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

การสร้างสรรค์การแสดงของกรมศิลปากร ที่ผ่านกระบวนการคิด ศึกษา วิเคราะห์ และสร้างการ มีส่วนร่วมทุกระดับและหน้าที่หรือภารกิจที่ได้รับมอบหมาย บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเป็นรูปธรรม เป็นหลักฐาน ทางวิชาการในคลังองค์ความรู้ขององค์กร และเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างมีคุณภาพประโยชน์ที่จับต้องได้

(ลงชื่อ)

(นางอัมไพวรรณ เดชะชาติ)

ผู้ขอประเมินบุคคล

วันที่ เมษายน ๒๕๖๗